

மேநாளும்

தமிழீழத் தொழிலாளர்களின் கடமையும்

நிலப்பிரபுத்துவ காலத்திலிருந்து, முதலாளித்துவ காலம் வரை பலநூற்றாண்டுகளாக உழைக்கும் வர்க்கம் தொடர்ந்து அடக்குமுறைக்குள்ளாகி வருகிறது. நிலப்பிரபுத்துவ காலத்தில் பண்ணை அடிமைகளால் ஒருபுறம் உழைக்கும் வர்க்கம் உருக்குலைந்தது. நிலமற்ற விவசாயிகள் குத்தகை என்ற பெயரில் தமது உற்பத்தியில் பெரும்பகுதியை நிலவுடையாளரிடம் கொடுத்துவிட்டு தமது உணவுக்காக பண்ணையாளர்களிடமே கையேந்தி நின்றனர். வறிய விவசாயிகள் நிலப்பிரபுக்களிடம் தமது விவசாய முதலீட்டுக்காக பெற்ற பணத்தை பெரு வட்டியோடு திருப்பி அடைப்பதற்கே அவர்களின் உற்பத்தி போதுமானதாக இருந்தது. ஆண்டு சமுதாயம் அயராது உழைத்த போதிலும் அவர்களும் உணவுக்குக் கையேந்தும் நிலையில்தான் இருந்தார்கள்.

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் முதலாளித்துவ சமுதாயமாக வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில், முதலாளிகளின் ஆலைகளில் கூலித்தொழிலாளர்களாக உழைக்கும் வர்க்கம் தம் உடலை வருத்தி உழைப்பை நல்கியது. தொழிலாளர்களின் கடின உழைப்பினால் முதலாளிகளின் பணப்பைகள் நிரம்பிவழிந்தன, ஆலைகள் வளர்ச்சியுற்றன; பெருகின. ஆனால் நாள்தோறும் 14-15 மணிநேரம் இரத்தமும் வியர்வையும் சிந்தி உழைத்த தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்த சம்பளம் அவர்களது அரை வயிற்றை நிரப்பக்கூடப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. அதனால் ஒவ்வொரு தொழிலாளர் குடும்பத்திலும் கணவன் மனைவி, பிள்ளைகள் அனைவரும் தமது உணவுக்காக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. ஆண்களுக்கு நிகரான வேலையைச் செய்த போதிலும் பெண்களுக்கு பாதியானவு சம்பளமே வழங்கப்பட்டது. சிறுவர்கள் நிலையோ அதைவிடப் பரிதாபம், சக்திக்கு அதிகமான உழைப்பு அவர்களிடமிருந்து உறிஞ்சப்பட்டன.

தொழிலாளர்களின் உழைப்பினால் முதலாளிகளின் பணப்பைகள் நிரம்பின. அவர்களது ஆலைகள் வளர்ச்சியுற்றுப்பெருகின. ஆனால் உழைக்கும் வர்க்கமோ அரைப்பட்டினி நிலையிலிருந்து மீளவேயில்லை. அவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் மறுக்கப்பட்டன. வசதியற்ற குடில்கள் நாற்றமெடுக்கும் சேரிகளே அவர்களின் வாழ்விடங்களாக இருந்தன. உழைக்கும் நேரங்களில் ஏற்படும் விபத்துகளுக்கு அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடையாது. ஊட்டச்சத்தின்மையாலும், சுகாதாரக் கேடுகளினாலும் உடல்நலக்கோளாறுகள், குழந்தை மரண வீத அதிகரிப்பு என்பவற்றை தொழிலாளர் வர்க்கம் நேரடியாகச் சந்தித்தது. வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அவர்களை வாட்டியது.

அமெரிக்காவிலும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் 18ஆம் நூற்றாண்டில் முதலாளித்துவத்தின் பெருவளர்ச்சியினால் ஆலைகள் புதிது புதிதாக உருவாகின. இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தொழிலாளர்களிடமிருந்து ஓரளவு அகன்றது. ஆயினும் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தை தொழிலாளர்களுக்கு வழங்க முதலாளிகள் முன்வரவில்லை. அதிக உழைப்பை உறிஞ்சி தொழிலாளர்களைத் தொடர்ந்து வாட்டினர்.

மாடமாளிகைகள், அடுக்குவீடுகளை உருவாக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒதுக்க ஒலைக்குடிசை கூட இல்லாத நிலை. நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கில் மோட்டார் வாகனங்களை உருவாக்கும் தொழிலாளர்கள் கால்நடை போல அலையும் அவலம். உல்லாச உணவு விடுதிகள் வகைவகையான உணவு சமைக்கும் தொழிலாளர் அரைப்பட்டினியில் வாடும் நிலை. இவை உலகெங்கிலும் நீடித்தன.

உழைத்து உழைத்து உருக்குலைவது ஒரு வர்க்கம் அதை நுகர்ந்து பயனடைவது இன்னொரு கூட்டமா? உழைக்கும் தொழிலாளர் வர்க்கம் சிந்தித்தது; விழிப்படைந்தது. 14-15 மணிநேரமாக தாம் உழைக்கும் உழைப்பு தமது வயிற்றை நிரப்புவது முதலாளிகளின் பணப்பைகளை மட்டுமே நிரப்புவதை மாற்றியடிக்க தொழிலாளர்கள் தங்கள் உயிரையும் கொடுக்கத் தயாரானார்கள்.

நாள்தோறும் 8 மணிநேர வேலை, 8 மணிநேர ஓய்வு, 8 மணிநேர பொழுதுபோக்கு தமக்கு வேண்டும் என்றும் சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தொழிலாளர்கள் 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கிளர்ச்சிகளைத் தொடங்கினர். ஆங்காங்கே வேலை நிறுத்தங்களில் இறங்கினர். தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தங்களினால் ஆலைகளின் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு தமது உபரி வருமானம் வீழ்ச்சியடைவது கண்டு முதலாளிகள் பதைபதைத்தனர். அதனால் முதலாளிகள் ஒன்றுகூடி தொழிலாளர்களுக்கெதிராக சதித் திட்டம் தீட்டினர்.

தொழிலாளரின் வேலைநிறுத்தங்களை சட்டவிரோதமாக்கும்படி ஆட்சியாளரை நெருக்கினர். முதலாளித்துவத்துக்கு துணைபோய்க்கொண்டிருந்த ஆட்சியாளர் முதலாளிகள் பக்கம் சாய்ந்தனர். வேலை நிறுத்தத்தில் இறங்கிய தொழிலாளர்கள் பொய்க்குற்றம் சாட்டப்பட்டு பொலிசாரால் கைதுசெய்யப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டனர். விழிப்படைந்துவிட்ட தொழிலாளர்கள் இவற்றுக்கெல்லாம் அஞ்சாது வேலைநிறுத்தங்கள், கிளர்ச்சிகளைத் தொடர்ந்தனர். அமெரிக்காவின் ஆறு மாநிலங்கள் தொழிலாளர்களின் வேலைநேரத்தை 8 மணி நேரமாகக் குறைக்க சம்மதித்து 1868 இல் சட்டமியற்றின. முதலாளிகள் திரைமறைவு வேலைகளில் இறங்கினர். அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் (சுப்பீரீம் கோட்) மாநிலங்களின் வேலைநேரச் சட்டத்தை சட்டவிரோதமாகத் தீர்ப்பு வழங்கியது. கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டாதது கண்டு தொழிலாளர்கள் கொதித்தெழுந்தனர். ஆலைகள் தோறும் தொழில் சங்கங்களை அமைத்து தமது உரிமைப்போராட்டத்தை விரிவுபடுத்தினர்.

1886 மே முதலாம் திகதி அமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய தொழிற்சாலை மையங்களில் 8 மணிநேர வேலை நாளுக்கான இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. உழைப்பாளர்களின் எழுச்சி ஒரு புறம், முதலாளிகளின் எதிர்ப்பு மறுபுறம்.

அமெரிக்காவின் 11,562 நிறுவனங்களில் பணி புரிந்த 3 1/2 இலட்ச தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் குதித்தனர்.

அமெரிக்காவில் ஆலைகள் இயங்கவில்லை. உற்பத்தி முற்றாக முடங்கியது களத்திலிறங்கிய தொழிலாளர்களில் அரை வாசிப்பேர் 8 மணி நேர வேலையைப் பெற்றனர். ஞாயிறு தோறும் வாரவிடுப்பு, சனிக்கிழமைகளில் 1/2 நாள் வேலை என்பனவும் கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன. உழைக்கும் வர்க்கம் உவகையுற்றது.

முதலாளிகளோ பதைபதைத்தனர். பாட்டாளிகளைப் பழிவாங்கி அடக்கி ஒடுக்க முதலாளிகள் ஒன்று கூடி திட்டம் தீட்டினர். பெருமுதலாளிகளின் பத்தி கைகள் தொழிலாளர்களைத் திட்டித் தீர்த்தன; தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் காட்டாயர்கள் என வசைபாடின.

மெக்கஸ்டிக் ஆலைவில் சம்பள வெட்டு பகுதி நேர வேலை என்பனவற்றை எதிர்த்து மே 3-ம்நாள் வேலை நிறுத்தத்தில் இறங்கிய தொழிலாளர்கள் மீது பொலிஸ்படை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது. 4 தொழிலாளர்கள் அந்த இடத்திலேயே கொல்லப்பட்டனர்.

அந்த சம்பவத்தை எதிர்த்து பொலிஸாரைக் கண்டித்து மே நாலாம் நாள் சிக்காகோ நூரினா ஹோமார்க்கட் சதுக்கத்தில் கண்டனப் பொதுக் கூட்டம் ஏற்பாடாயிற்று. பெண்கள் குழந்தைகள் உட்பட மக்கள் பெருமளவில் அணி திரண்டனர் பொதுக் கூட்டத்தில் ஆகஸ்ட்ஸ்பீஸ், அல்பேட் பார்சன், சாமுவேல் பீல்டன் என்போர் பொலிசாரின் அராஜகத்தைப் முதலாளிகளின் வெறித்தனத்தையும் கண்டித்து உரையாற்றினர்.

சாமுவல் பீல்டன் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் ஜோன்போன்ஸ்டீல் என்னும் பொலிஸ் அதிகாரி தலைமையில் அங்கு நுழைந்த பொலிஸ் கும்பல் கூட்டத்தைக் கலையும்படி உத்தரவிட்டு அதுவரை அமைதியாக நடைபெற்ற கூட்டத்தில் அமளியை ஏற்படுத்தியது. அதையடுத்து பொலிஸ் பகுதியில் கைத்தண்டு ஒன்று வெடித்தது. ஒரு பொலிஸ்காரன் அந்த இடத்திலேயே கொல்லப்பட்டான். மேலும் 5 பேர் படுகாயமுற்று பின்னர் மரணமாயினர். 50க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்தனர். பொலிஸ்கும்பல் மக்கள் கூட்டத்தின் மீது கண்டித்தனமான துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திலிறங்கியது. ஏராளமான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 200க்கும் அதிகமானோர் காயமடைந்தனர் அதையடுத்து முதலாளிகளின் தூண்டுதலின் பேரில் சிக்காகோ நகர் முழுவதிலுமிருந்த நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர் தலைவர்கள் பொலிஸாரால் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது பொய் வழக்குகள் போடப்பட்டன.

அல்பேட் பார்சன்ஸ், ஆகஸ்ட்ஸ்பீஸ், சாமுவல் பீல்டன் யூஜின் ஸ்லாப், அடால்பி பிஷர், ஜோர்ஜ் எங்கல், லூயிஸிங், அங்கர் நீபே ஆகிய தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் 8 பேர் மீது ஹோமார்க்கட் சதுக்கத்தில் குண்டு வெடிப்பை நிகழ்த்தி பொலிஸ்காரன் ஒருவனைக் கொன்றதாக கொலைக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டது. வெடி குண்டு வீசப்பட்ட நேரத்தில் அந்த எண்மரில் பீல்டன் தவிர ஏனையோர் அந்த இடத்தில் இருக்கவில்லை பீல்டன் கூட மேடையில் நின்று உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார் முதலாளிகளின் தூண்டுதலின் பேரில் தொழிலாளர் தலைவர்களான இவர்கள் மீது பொய் வழக்குப் போட்டு அவர்களைப் பழிவாங்கும் நடவடிக்கையில் பொலிஸார் ஈடுபட்டனர்.

அந்த எண்மரில் எழுபவரையே பொலிஸார் கைது செய்தனர் அல்பேட் பார்சன்ஸ் என்னும் தொழிற்சங்கத் தலைவர் நீதிமன்றத்தில் கொலை வழக்கு விசாரணை நடைபெற்ற போது தானாகவே சென்று கலந்து கொண்டார் அந்த வழக்கு விசாரணையின் போது குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் தரப்பு வழக்கறிஞர்கள் சரியாக குறுக்கு விசாரணை செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. தொழிலாளர்களை வேம்பென வெறுக்கும் முதலாளிகளை மட்டுமே ஜூரர்களாகக் கொண்ட நீதிமன்றத்தில் நீதியையே கேலி செய்யும் வகையில் விசாரணை நாடகம் நடத்தி முடிக்கப்பட்டு கொலைக் குற்றம் செய்ததாக ஏழுபவருக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டது அங்கர் நீபே என்பவருக்கு 15 ஆண்டு சிறைத் தண்டனை தீர்ப்பாயிற்று. இவ்வழக்கிற்கு மறுவிசாரணை மறுக்கப்பட்டது.

உலகின் பலபாகங்களிலுமிருந்து இந்த வழக்கின் தீர்ப்பு பற்றி கரும் எதிர்ப்புகளும், விமர்சனங்களும் எழுந்தன உலகெங்கிலும் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. உள்நாட்டிலும் ஏராளமான அறிஞர்கள், பிரமுகர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், தொழிற்சங்கவாதிகள் கரும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது 1887 நவம்பர் 11ஆம் நாள் நான்கு பேருக்கு மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஏனைய மூவரில் லூயிஸிங் என்பவர் சிறையில் சித்திரவதை செய்து கொல்லப்பட்டார் (அவர் தற்கொலை செய்து கொண்டதாக அறிவித்தனர் பீல்டன், ஸ்லாப் ஆகிய இருவரது மரணதண்டனைகளும் அவர்களினால் ஆயுள்தண்டனையாக மாற்றப்பட்டது.

ஆயுள் தண்டனை பெற்றவர்களை விடுவிக்கக்கோரி தொடர்ந்து பல கிளர்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன. 1893 ஜூன் 26 இல் கவர்னர் அல்கெல்ட் ஆயுள்தண்டனை அனுபவித்த கைதிகள் குற்றம் செய்ததாக நிரூபிக்கவில்லை என்று கூறி அவர்களை விடுவித்ததுடன் மரணதண்டனை வழங்கப்பட்டவர்கள் கூட காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட நீதிபதிமினால் பரிவாங்கப்பட்டு விட்டனர் என்று அவர் பரிந்துரை அறிவித்தார்.

தொழிலாளர்களுக்காக இன்னுயிரீந்த இந்தத் தியாகிகளுக்கு 1893 ஜூன் 25 இல் நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப்பட்டது. இவர்கள் ஹோமார்க்கட் தியாகிகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர் 1886 மே 4 இல் ஹோமார்க்கட் சதுக்கத்தில் நடைபெற்ற குண்டுவிச்சு சம்பவம் ஹோமார்க்கட் சம்பவம் என அழைக்கப்படுகிறது.

1886 மே 1 இல் 8 மணிநேர வேலைக்கான போராட்டம் தொடங்கப்பட்டு 1889 இல் பெரு வெற்றி பெற்றது தொழிலாளர்களுக்கான 8 மணிநேர வேலையை நிலைநாட்ட உலகளாவிய அளவில் இயக்கம் நடத்துவது என்றும், உலகத் தொழிலாளர்கள் எழுச்சி நாளாக மே ஓராம் நாளை ஆண்டு (4ஆம் பக்கம் பார்க்க)

மாங்குளத்தில் கால்நடை திருட்டு

(மாங்குளம்)
மாங்குளத்தில் கால்நடைகள் திருட்டும் கம்பிக்கட்டைத் திருட்டும் அதிகரித்து வருகிறது.

இராணுவ நடவடிக்கையால் இப்பகுதிகளிலிருந்து இன்னமும் வீடு திரும்பாதவர்களது காணி வேலிக் கம்பிக்கட்டைகளையும் அவர்களது கால்நடைகளையும் திருடர்கள் திருடிவருகிறார்கள்.

இதனால் விவசாயத்தையும் கால்நடைகளையும் நம்பி வாழும் மக்கள் பாதிப்படைந்து வருகின்றனர். [82]

சேவைநலன் பாராட்டுவிழா

(யாழ்ப்பாணம்)

யாழ்ப்பாணம் இந்துமகலிர் கல்லூரியில் ஓய்வுபெற்ற உப அதிபர் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கான சேவைநலன் பாராட்டுவிழா நாளை புதன்கிழமை காலை 8.30 மணிக்கு நடைபெற உள்ளது. பிரதம விருந்தினராக உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் சி. தியாகராசாவும், சிறப்பு விருந்தினராக பிரதம கல்வி அதிகாரி ஏ. தங்கராசாவும் கலந்து கொள்கின்றனர். ஆசிரியர்களை கல்விப்பணிப்பாளர் இ. சுந்தரலிங்கம் நிகழ்த்துவார். கலைநிகழ்ச்சிகளும் மதிய போசனமும் இடம்பெறும்.

சுப்புலட்சுமிக்கு 'கொனார்க் சம்மான்' விருது

பிரபல கர்நாடக இசை வல்லுநர் திருமதி எம். எஸ். சுப்புலட்சுமிக்கு பெருமை மிக்க 'கொனார்க் சம்மான்' விருது வழங்கப்பட்டது. ஓரிசா மாநில கலாசார சபையினரால் வழங்கப்பட்ட இவ்விருது நேற்று முன்தினம் தமிழக ஆளுநர் பீஷ்ம நாராயணசிங்கினால் வழங்கப்பட்டது. ஓரிசா மாநில ஆளுநரும் கலந்துகொண்டு வாழ்த்தினர். இந்த விருதுடன் 50,000 ரூபாயணமுடிச்சும் வழங்கப்பட்டது.

களஞ்சியப்படுத்தாமல் சேதமாகும் பொருள்கள்

(மாங்குளம்)

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திற்கான உணவுப் பொருள்கள் முள்ளி வாய்க்கால் இறங்குதையிலிருந்து களஞ்சியப்படுத்தாமல் இழுவைப்படவில் இருந்து வருவதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எட்டு லொரிமா, அரிசி வகைகளை அப்பறப்படுத்த இராணுவக் கூட்டுத் தலைமை அலுவலகம் இன்னமும் அனுமதி வழங்காததால் உணவுப் பொருள்களை களஞ்சியப்படுத்த முடியவில்லை.

இராணுவதலைமை அலுவலகத்திடம் அனுமதியைப் பெறுவதற்காக சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் முயற்சி எடுத்து இதுவரை பயனளிக்கவில்லையென்றும் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி ஒருவர் தெரிவித்தார். (82)

தமிழீழம்...

(3ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தோறும் உலகெங்கும் கொண்டாட வேண்டும் என்றும் 1889 இல் இரண்டாவது அகிலம் முடிவெடுத்தது அதனடிப்படையில் 1890ஆம் ஆண்டு மே ஓராம் நாளிலிருந்து ஒவ்வொரு மே முதல் நாளும் உலகளாவிய அளவில் தொழிலாள எழுச்சிநாளாக உலகத் தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமை நாளாக கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் 8மணி நேரவேலை நாளைப்போராடிப் பெற்ற தொழிலாளர்கள் அதனையடுத்து மேலும் பல உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் புரிந்த தியாகம், கொடுத்த உலக கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. 8மணி நேர வேலை நாளை யடுத்து ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் வாரவிடுமுறை, சனிக்கிழமைகளில் அரைநாள் வேலை, சம்பள விடுப்பு, சாப்பாட்டுக்கு இடைநேர ஓய்வு, விபத்தக்களுக்கு இழப்பீட்டுத்தொகை, குறைந்த பட்சம் பள வரம்பு, ஓய்வூதியம், தொழிற்சங்க உரிமை, உழைக்கும் பெண்களுக்கு பேறுக்கால விடுப்பு வசதி, பேறுக்கால உதவி, குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிலையங்கள் போன்ற பல உரிமைகளை உலகத்தொழிலாளர்களின் செயல்பாலானோர் இன்று பெற்றிருக்கின்றனர்.

சோவியத் யூனியன் போன்ற சோசலிச நாடுகளில் தொழிற்சங்கங்கள் உயர்ந்த அதிகார பீடங்களாக இருக்கின்றன. சோவியத் யூனியனில் மக்கள் தொகையில் அரைப்பங்கினர் தொழிற்சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர் அங்கு நிர்வாகமும் தொழிற்சங்கமும் சமமாக மதிக்கப்படுகின்றன. தொழிற்சங்கத் தீர்வையே நிர்வாகம் ஏற்றுச் செயற்படும் நிலைமை அங்கு இருக்கின்றது.

இந்த வகையில் ஏற்றப் பெற சோவியத் யூனியனில் பல இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் செந்நீர் சிந்தினர்: தம் உயிர்களைத்தியாகம் செய்தனர்; சிறைகளை நிரப்பினர்; சொல்லொணாச்சித்திரவதைகளை அனுபவித்தனர் உரிமைப்போர் தொடுத்தவர்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு, அடக்குமுறை, பொய்வழக்கு, ஆலைகளில் கதவடைப்பு போன்ற அடக்கு முறைகள் செய்தனர். இவற்றுக்கெல்லாம் பின்னர்தான் அங்கு பாட்டாளி வர்க்க அரசு உருவாயிற்று.

தொழிற்சாலைகள், தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகள், தொழிலாளர் உரிமைகள், தொழிலாளர் கடமைகள் பற்றி தொழில் வளர்ச்சி குன்றிய பின் தங்கிய விவசாய நாடுகளில் உள்ள மக்கள் இன்னும் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

தொழிலாளர் எழுச்சி நாளான மே நாள் என்பது ஆலைத் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்கள் மூலம் நடத்தும் விழா என்றும் வேலை நிறுத்தம், சம்பள உயர்வு, போனஸ், ஓய்வூதியம் என்பன பற்றி மட்டுந்தான் மே நாளில் குரலெழுப்பலாம் என்றுதான் இங்குள்ள பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் கூட எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

★ உண்மையில் மே நாளென்பது உலகம் முழுவதிலுமுள்ள தொழிலாளர்களின் மகத்தான திருவிழா.

★ தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் சுதந்திர விடுதலை உணர்வுகளுக்கு வித்திட்டநாள்.

★ தமது வர்க்க உரிமைகளை நிலை நாட்ட, அடிமை விலங்கொடிக்க தொழிலாளர்கள் தமது உயிரையும் இழக்கத் தயாரான உணர்ச்சி மிகு திருநாள்.

★ சுரண்டல்களுக்கும் கொடுங்கோன்மைகளுக்கும் எதிராக தமது முன்னேற்றத்துக்கும் மகிழ்ச்சிக்குமான போராட்டத்துக்கு உலகத் தொழிலாளர்கள் அணிதிரண்ட நாள்.

எனவே தொழிலாளர் எழுச்சியை, விடுதலை உணர்வை வெளிப்படுத்தும் நாளாக மே நாளை நாம் கொண்டாட வேண்டும்.

சோவியத் யூனியனில் தொழிலாளர்கள் வெறும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையோடு நில்லாது தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பொதுவான அரசியல் சமுதாய இயக்கங்களிலும் முழுமையாக ஈடுபட்டு செஞ்சேனையில் அணிதிரண்டு பாட்டாளிகளின் ஆட்சியை அங்கு நிறுவினர்.

“தொழிற்சங்கங்கள் ஆலை நிர்வாகத்தை எதிர்த்த உடனடிப் போராட்டத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்தினால் போதாது. அவை தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பொதுவான அரசியல் சமுதாய இயக்கங்களில் இருந்து விலகி நிற்கக் கூடாது” என்றார் மாமேதை லெனின்.

தொழிலாளர் வர்க்கம் சுதந்திரமில்லாத நிலையில், அரசியல் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் அரசியல் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பது அவசியமாகும்.

இலங்கைத்தீவிலும் கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்தே தொழிலாளர் நடவடிக்கைகள், வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன 1919 இல் சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்களைத் தலைவராகவும் மலையகத் தமிழர் தலைவர் பெரி சுந்தரம் அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்டு இலங்கைத் தொழிலாளர் நலச்சங்கம் (Ceylon Workers, Welfare League) என்ற தொழிலாளர் அமைப்பு உருவானது. ஆரம்பத்தில் அந்த அமைப்பில் பணியாற்றிய A.E குணசிங்கா என்ற சிங்களத் தலைவர் சர்வ ஜனநாயக ரீதியையும் மலையகத் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையையும் முழுமையாக ஆதரித்தார்.

A.E. குணசிங்கா அரசியல் கட்சி ஒன்றை தொடக்கிபதன் பின் வர்க்க நலனை விட இனநலனைப்பற்றியே அக்கறை கொண்டார். இறுதியில் சிங்கள இனவாதத்தைக்கடிக் கிய அவர் மலையகத் தமிழ் தொழிலாளர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கக்கூடாது எனக் கரும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து வந்தார். ஆரம்பத்தில் இனவேறுபாடற்ற தொழிலாளர் வர்க்க நலன்களுக்காக குரல் கொடுத்த A.E குணசிங்கா பின்னர் வர்க்க நலன்களை இனவாதத்துக்குப் பலி கொடுத்து இன வெறியைக் கிளப்பினார்.

“அவ்வாறே, அரசாங்க பணியாளர் சங்கங்களில் அன்று சிறப்புற்று விளங்கிய அரசாங்க லிகிதர் சேவைச்சங்கம் GCSU பல ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்த போதிலும், அச்சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு பல தமிழ் உறுப்பினர்கள் பெரும் சேவையாற்றியிருந்த போதிலும், தமிழர்களை புறக்கணித்து இனவாதத்தைக் கக்கியது.

அத்தொழிற்சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்த K.C. நித்தியானந்தா, தொழிற்சங்கப்போராட்டத்தில்பொலிசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி தன் உயிரைத் தியாகம் செய்த தியாகி கந்தசாமி போன்ற தமிழர்களின் சேவை

களைக் கணக்கிலெடுக்காது, தொழிற்சங்கப் பணிகள் அனைத்தையும் சிங்களத்தில் நடத்தி தமிழ் மொழியைப் புறக்கணித்ததுடன் தமிழ் ஊழியர்களுக்கு எதிராகச் செயற்படவும் ஆரம்பித்தது அரசாங்க லிகிதர் சேவைச்சங்கம் (GCSU)

தியாகி கந்தசாமியின் உயிர்த்தியாகத்தை வைத்து தொழிற்சங்கத்தை வளர்த்த அரசாங்க லிகிதர் சேவைச்சங்கம் (GCSU) மட்டுமன்றி இடதுசாரிகளின் ஏனையதொழிற்சங்கங்கள்கூட தியாகி கந்தசாமிக்கு கொலனாவையில் வைக்கப்பட்டிருந்த சிலையை சிங்கள இனவெறியர்கள் உடைத்து சிதைத்த சம்பவத்தைக்கூடக் கணடிக்காது சிங்கள இனநலனை மட்டுமே பேணும் தொழிற்சங்கங்களாக மாறிவிட்டன.

“உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்” “தொழிலாளர்வர்க்கமே ஒன்றுபடு” என முழங்கியபடி மேதின் அணி வகுப்புகளையும், ஊர்வலங்களையும் நடத்திவந்த இடதுசாரிகள் 1965க்குப் பின் தோசை, மசாலவடை, தலத்தெல், (நல்லெண்ணெய்) அப்பிட்ட எப்பா (எங்களுக்கு வேண்டாம்) என்று தமிழ்மக்களைப் புறக்கணித்து தமிழ்மக்களுக்கு எதிராக இனவெறிக்கூச்சலை எழுப்பினர்; தமிழர்களாகப் பிறந்து விட்ட ஒரேகாரணத்துக்காக பல இலட்சம் மலையகத்தோட்டத்தொழிலாளர்களையும் கைவிட்டு அவர்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டனர். பராமுன்னத்தின் மூலம் குறுக்குவழியில் பதவிகளைப் பெறுவதற்காக தொழிலாளர் வர்க்க நலன்களைப் புறக்கணித்த இடதுசாரிகள் தடம்புரண்டனர்.

சிங்களத் தொழிலாளர்களோடு இணைந்து செயற்பட முடியாத நிலையில், தமிழ் தொழிலாளர் தமது உரிமைகளை நிலைநாட்ட அமைத்துக்கொண்ட மொழிவழித் தொழிற்சங்கங்களையும் அழித்தொழிக்க சிங்கள ஆட்சியாளரும் ஏனைய சிங்கள தொழிற்சங்க வாதிடும் திட்டமிட்ட முறையில் செயலிழைக்கினர். தமிழ்ப்பகுதியில் சிறப்புற செயலாற்றி சேகமகா வளர்ந்துவந்த மொழிவழித் தொழிற்சங்கங்களிலொன்றான இலங்கை பஸ் தொழிலாளர் கழகத்தை அழித்தொழிப்பதற்காக குறைந்தது 5000 தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவான தொழிலாளர்களைக் கொண்ட தொழிற்சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் கிடைப்பது என்று சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அத்தொழிற்சங்கத்துக்கு முடுவிழா நடத்தினர் சிங்கள ஆட்சியாளர். அதற்கு சிங்களதொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் துணைபோயினர்.

ஆரம்பகாலத்திலிருந்து தொழிற்சங்கப்பணியாற்றிய தமிழர்கள் அவமதிக்கப்பட்டு தமிழ்மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டு தமிழர்கள் தொழிற்சங்கங்கள் அமைப்பதற்குக்கூட தடைகள் போடப்பட்டு மலையகத் தமிழர்களின் குடியரிமை வாக்குரிமைகளுக்கும் பறிக்கப்பட்டு இலங்கைத்தீவில் தமிழர்களுக்கு எதிரான இனவெறி உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. வர்க்க முரண்பாடுகளுக்கு மேலாக இன முரண்பாடுகள் தலையெடுத்துள்ளன.

தமிழ் மக்கள் வர்க்க உணர்வோடு செயற்பட்டு தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்காக பல்வேறு இழப்புகளைச் சந்தித்த போதிலும் தியாகங்களைப் புரிந்த போதிலும் முற்றியுள்ள இன முரண்பாடுகளினால் தொழிலாளர் வர்க்கம் எண்ணிப்பார்க்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

தவிர, தற்போதைய சூழ்நிலையில் தமிழீழப்பகுதி தொழிலாளர்களின் போராட்ட இலக்கும் வேறுபட்டதாக ஆகிவிட்டது. தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வு, சலுகைகள், வசதிகள் கேட்டுப் போராடும் நிலை அன்றி, தாம் செய்து வந்த தொழிலைவே இழந்துவிட்ட நிலையில் தொழிலுக்காக அவதியுறும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

கட்டிடத்தொழிலுக்கு வேண்டிய சிமெந்து, இரும்புக் கம்பி, மணல் போன்ற மூலப்பொருட்களின்மையால் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து அவதியுறுகிறார்கள்.

ஆலைகளுக்கு வேண்டிய எரிபொருள்கள், மின்சாரம் மற்றும் மூலப்பொருள்களின்மையால் ஆலைத்தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து அவதியுறுகிறார்கள்.

விவசாயத்துக்கு வேண்டிய விதைபொருள், உரம், கிருமி நாசினி, எரிபொருட்களின்மையால் விவசாயத்தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து அவதியுறுகிறார்கள்.

மீன்பிடிக்கச் செல்ல எரிபொருளின்மையாலும், இராணுவத்தாக்குதலினின்றும் பாதுகாப்பின்மையாலும் மீன்பிடித் தொழிலுக்குச் செல்ல முடியாமல் கடற்றொழிலாளர்கள் அவதியுறுகிறார்கள்.

சிங்கள அரசின் பணமுடக்கத்தினால் தமிழீழப்பகுதியில் பணப் புழக்கம் இல்லாத சூழ்நிலையில், கடற்றொழிலாளர்கள் வேலையின்றி அவதியுறுகிறார்கள்.

இவ்வாறு தமிழீழத்திலுள்ள அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் தமது தொழிலை இழந்து இன்று பட்டினிச்சாவை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

தமிழீழத் தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலானோர் இன்று தொழிலுரிமைகள் அரசியல் உரிமைகள் உட்பட எந்த உரிமைகளும் அற்றநிலையில், உயிர்வாழ்வதற்கே உத்தரவாத மற்ற நிலையில் நடைபிணங்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதாரத் தடையினால் வசதிபடைத்தவர்களும் தொல்லைகளுக்கானாகின்றார்கள்.

இலங்கைத் தீவில்வர்க்க முரண்பாடுகளைவிட இனமுரண்பாடுகள் முற்றி விட்டன. சிங்களபாட்டாளிகளைவிட தமிழீழத்தில் முதலாளிகள், பணக்காரர்கள் கூட இன்று பெரும் சோதனைகளுக்கும் வேதனைகளுக்கும் ஆளாகி வருகிறார்கள். தொழிலே இல்லாது தமிழீழத் தொழிலாளர்கள் அவதியுறுகின்றனர். இன்று இங்குமலைபோல வளர்ந்துள்ள சிக்கல் தேசிய இனச்சிக்கலே தமிழீழமக்கள் தேசியவிடுதலையை நிலைநாட்டுவதன்மூலமே தம்மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து அடக்கு முறைகளை உடைத்தெறிந்து உரிமை பெற்ற இனமாக பெருமையுடன் வாழமுடியும்.

எனவே தமிழீழ மக்களின் இவ்வாண்டு மே நாள் முழக்கமும் சூளுரையும் தமிழீழ விடுதலை நோக்கியதாகவே அமையவேண்டும் மே நாள் கொண்டாட்டங்கள் அனைத்து மக்களின் சுதந்திரத்துக்காகவும் முதலாளித்துவ அடிமைத்தளையிலிருந்தும் விடுவிப்பதற்காகவும் அமையட்டும்.

“உழைக்கும் வர்க்கம் ஒன்றுபட்டு உரிமைக்குரல் ஒலிக்கட்டும்”

ம. கிழக்கிற்கு கப்பல் பயணம்

(கொழும்பு)

மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்வோர் குறைவான கட்டணங்களைச் செலுத்தி கப்பல் மூலமாக அங்கு செல்வதற்கு ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாக கூறப்படுகிறது.

அனுமதி பெற்ற வெளிநாட்டு முகவர்கள் சங்கம் இதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. விமானக் கட்டணங்கள் அதிகரித்திருக்கும் நிலையில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்வோர் குறிப்பாக வளைகுடாப் பிரச்சினையால் தாயகம் திரும்பியோர் திரும்பிச் செல்வதற்காக இந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

மேற் குறிப்பிட்ட சங்கங்கள் இது குறித்து கப்பல் நிறுவனங்களுடனும், தொழில் அமைச்சுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்திவருகின்றது.

கல்வி பற்றிய கலந்துரையாடல்

(யாழ்ப்பாணம்)

கல்வியின் தரத்தை மேலும் மேம்படுத்தும் வகையிலான விசேட கல்வி அபிவிருத்தித் திட்டம் ஒன்றை யாழ். கல்வித் திணைக்களம் வகுக்கவுள்ளது.

யாழ். மாவட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவுள்ள மேற்படி கல்வி அபிவிருத்தித் திட்டம் மூன்று ஆண்டு காலப்பகுதியில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

இத்திட்டத்தை தயாரிப்பது சம்பந்தமான முன்னோடிக் கலந்துரையாடல் ஒன்று இம்மாதம் 18ஆம் திகதி காலை 9.00 மணிக்கு யாழ். கல்வித் திணைக்களத்தில் நடைபெறவுள்ளது. இக் கலந்துரையாடலில் பிரதம கல்வி அதிகாரிகள் கோட்டக்கல்வி அதிகாரிகள், விசேடகல்வி அதிகாரிகள், பாடப்பொறுப்பலுவலர்கள், கல்வி அபிவிருத்திக்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகள், பாடப்பொறுப்பலுவலர்கள், கொத்தணி அதிபர்கள் ஆகியோர் கலந்துகொள்வர். (க)

ஆட்சி அதிகாரம் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்

(காபுல்)

ஆப்கானிஸ்தான் ஜனாதிபதி நஜிபுல்லா கிளர்ச்சியாளர்களுடன் ஆட்சி அதிகாரங்களை பகிர்ந்து கொள்ள முன்வந்திருப்பதாக அறிவித்துள்ளார்.

அமெரிக்க வார இதழ் ஒன்றுக்கு பேட்டியளித்த நஜிபுல்லா ஆப்கானிஸ்தானில் தேர்தல் நடத்துவதற்காக அரசாங்க தரப்பு மற்றும் கிளர்ச்சிக்காரர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட கூட்டுக்குழு அமைத்து அந்தக் குழுவிற்கு ஆயுதப்படைகள் மற்றும் சில அமைச்சங்களின் அதிகாரங்களை வழங்கவும் திட்டமிட்டதாக தெரிவித்தார்.

கிளர்ச்சியாளர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே நல்லெண்ணம் ஏற்படுவதற்காக ஐ. நா. சபையின் மேற்பார்வையாளர்கள் தலைமையில் தேர்தல் நடைபெறலாம் என்றும் நஜிபுல்லா தெரிவித்தார்.

கைவிடப்பட்ட

சைக்கிள்

(ஈச்சமோட்டை)

நேற்று அதிகாலை கொழும்பு துறைசுவாமியார் வீதியில் கைவிடப்பட்ட நிலையில் புதிய ரலி சைக்கிள் ஒன்று நிற்கக் காணப்பட்டது. பின் இவ்வூர் மக்களால் இச்சைக்கிள் அரியாலை விடுதலைப் புவிகளின் காரியாலயத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

(43)

